

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев1 3/2024
26.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Нада Лукић, адвокат из ..., против тужене „НИД компанија Новости“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Владимир Петровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 705/16 од 09.03.2016. године, у седници одржаној 26.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 705/16 од 09.03.2016. године у преиначујућем делу става другог и трећег изреке којим је одлучено о захтевима за исплату стимулативне отпремнине тако што се у том делу **ОДБИЈА**, као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 448/14 од 16.04.2015. године у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиљи на име стимулативне отпремнине исплати преко 16.082,92 динара до 526.756,23 динара, као разлику од још 510.573,31 динар са законском затезном каматом од 16.09.2007. године до исплате и у делу става другог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име стимулативне отпремнине исплати преко 97.245,90 динара до 1.058.974,30 динара, као разлику од још 961,728,40 динара, са законском затезном каматом од 16.09.2007. године до исплате

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 448/14 од 16.04.2015. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде штете исплати и то тужиљи због мање исплаћене отпремнине 526.756,23 динара са законском затезном каматом од 16.09.2007. године до исплате; да надлежном Републичком фонду за ПИО - филијала за град Београд у корист тужиље за период од 01.08.2006. године до 31.08.2007. године уплати на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на зараде запосленог 65.423,13 динара, према појединачно опредељеним износима са

законском затезном каматом од доспелости до исплате; да на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на накнаде за топли оброк запосленог уплати за тужиљу 12.989,81 динара према појединачно опредељеним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате; на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на накнаду за регрес за годишњи запосленог уплати за тужиљу 11.806,52 динара према појединачно опредељеним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате; на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа као новогодишњу накнаду запосленог уплати за тужиљу 6.776,57 динара са законском затезном каматом од 31.12.2006. године до исплате; на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на накнаду за дан „Новости“ запосленог уплати за тужиљу 3.834,43 динара са законском затезном каматом од 16.10.2006. године до исплате и на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на накнаду за 8. март уплати за тужиљу 1.569,19 динара са законском затезном каматом од 08.03.2006. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име мање исплаћене отпремине исплати 1.058.974,30 динара са законском затезном каматом од 16.09.2007. године до исплате; да надлежном Републичком фонду за ПИО - филијала за град Београд у корист тужиоца за период од 01.06.2006. године до 31.08.2007. године уплати на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на зараду запосленог 67.285,66 динара према појединачно опредељеним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате; на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на накнаду за топли оброк запосленог уплати за тужиоца 13.865,46 динара према појединачно опредељеним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате; на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на накнаду за регрес за годишњи одмор запосленог уплати за тужиоца 11.479,16 динара према појединачно опредељеним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате; на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на новогодишњу накнаду запосленог уплати за тужиоца 6.776,57 динара са законском затезном каматом од 31.12.2006. године до исплате; на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на накнаду за дан „Новости“ уплати за тужиоца 3.834,43 динара са законском затезном каматом од 16.10.2006. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу плати на име трошкова парничног поступка 707.550,00 динара.

Допунским решењем Првог основног суда у Београду П1 448/14 од 14.09.2015. године, исправљеним решењем тог суда П1 448/14 од 25.12.2015. године, обавезан је тужени да тужиоцима на 707.550,00 динара досуђених трошкова парничног поступка плати законску затезну камату од 16.04.2015. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 705/16 од 09.03.2016. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужилји због мање исплаћене отпремине исплати 16.082,92 динара са законском затезном каматом од 16.09.2007. године до исплате и уплату доприноса Републичком фонду ПИО – филијала за град Београд за период од 01.08.2006. године до 31.08.2007. године на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на зараде запосленог од 65.423,13 динара, за топли оброк у износу од 12.989,81 динара и за регрес у износу од 11.806,52 динара са каматом; као и у ставу другом изреке којим је

обавезан тужени да тужиоцу на име мање исплаћене отпремнине исплати 97.245,90 динара са законском каматом од 16.09.2007. године до исплате, да надлежном Републичком фонду ПИО – филијала за град Београд за период од 01.08.2006. године до 31.08.2007. године уплати на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на зараду запосленог 67.285,66 динара, за топли оброк 13.865,46 динара и за регрес 11.479,16 динара са каматом и у том делу жалба туженог је одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке и одбијен као неоснован захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиљи на име мање исплаћене отпремнине исплати још 510.573,31 динар са законском затезном каматом од 16.09.2007. године до исплате; на име разлике ПИО доприноса које као послодавац плаћа из и на накнаду на дан „Новости“ запосленог уплати за тужиљу надлежном Републичком фонду ПИО – филијала за град Београд 3.834,43 динара са законском затезном каматом од 16.10.2006. године до исплате и на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на накнаду за 8. март да уплати за тужиљу надлежном Републичком фонду ПИО – филијала за град Београд 1.569,19 динара са законском затезном каматом од 08.03.2006. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда и одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име мање исплаћене отпремнине исплати још 961,728,40 динара са законском затезном каматом од 16.09.2007. године до исплате, на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и за новогодишњу накнаду запосленог надлежном Републичком фонду ПИО – филијала за град Београд 6.776,57 динара са законском затезном каматом од 31.12.2006. године до исплате и на име разлике ПИО доприноса које тужени као послодавац плаћа из и на накнаду за дан „Новости“ надлежном Републичком фонду ПИО – филијала за град Београд 3.834,43 динара са законском затезном каматом од 16.10.2006. године. Ставом четвртим изреке, потврђено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и одбијена као неоснована жалба туженог. Ставом петим изреке, потврђено је допунско првостепено решење и одбијена као неоснована жалба туженог.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, става другог и трећег изреке у делу у ком је преиначена првостепена пресуда и делимично одбијен тужбени захтев за исплату стимулативне отпремнине, тужиоци су изјавили ревизију због битних одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Пресудом Врховног касационог суда Рев2 1497/2016 од 09.11.2017. године, одбијена је као неоснована ревизија тужилаца изјављена против става другог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 705/16 од 09.03.2016. године.

Одлуком Уставног суда Уж 3711/2019 од 26.12.2023. године, ставом првим изреке, усвојена је уставна жалба АА и ББ и утврђено да је пресудом Врховног касационог суда Рев2 1497/2016 од 09.11.2017. године повређено право подносилаца уставне жалбе на правично суђење из члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Ставом другим изреке, поништена је пресуда Врховног касационог суда Рев2 1497/2016 од 09.11.2017. године и одређено да Врховни суд донесе нову одлуку о ревизији подносилаца уставне жалбе изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 705/16 од 09.03.2016. године.

У поступку поновног одлучивања о ревизији тужилаца, Врховни суд је у побијаном преиначеном делу испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, на коме је заснована побијана пресуда, тужилца је засновала радни однос са туженим на основу уговора о раду од 01.08.2006. године ради обављања послова новинара у ... рубрици а радни однос код туженог јој је престао са даном 15.08.2007. године на основу закљученог споразума о престанку радног односа број .. од 06.07.2007. године. Споразумом је предвиђено да ће послодавац запосленој исплатити стимулативну отпремнину у висини једне просечне бруто зараде запослене за последња три месеца која претходи исплати отпремнине за сваку навршену годину радног стажа код послодавца односно висину 14 просечних зарада за 14 година радног стажа у року 30 дана од дана престанка радног односа. Тужилац је засновао радни однос са туженим на основу уговора о раду од 01.08.2006. године ради обављања послова новинара у ... рубрици. Радни однос тужиоца престао је на основу споразума о престанку радног односа од 06.07.2007. године. Споразумом је предвиђено да ће тужени исплатити тужиоцу стимулативну отпремнину у висини једне просечне бруто зараде запосленог за последња три месеца која претходи исплати отпремнине за сваку навршену годину радног стажа код туженог односно у висини 30 просечних зарада за 30 година радног стажа у року од 30 дана од дана престанка радног односа. Тужени је мање исплатио тужиоцима нето зараду, и то тужилци у износу од 206.962,47 динара, на име топлог obroка 41.055,29 динара, на име регреса за 2006. годину 20.221,05 динара, а за 2007. годину 17.398,82 динара, као и новогодишњу накнаду за 2006. годину у износу од 21.592,62 динара, накнаду за дан "Новости" за 2006. годину 12.217,88 динара и накнаду за "8. март" у 2007. години у износу од 5.000,00 динара, док је тужиоцу мање исплатио нето зараду у износу од 212.836,53 динара, на име топлог obroка 42.832,77 динара, на име регреса за 2006. годину 20.921,05 динара, а за 2007. годину 16.355,73 динара, за новогодишњу накнаду за 2006. годину износу од 21.592,62 динара и накнаду за дан "Новости" за 2006. годину 12.217,88 динара. Вештачењем је утврђено да тужени није правилно вршио обрачун зарада, топлог obroка и регреса због чега није правилно обрачунао стимулативну отпремнину у бруто износу, уз извршену корекцију зарада у складу са Законом и Колективним уговором, па мање обрачуната и исплаћена стимулативна отпремнина на основу нето зараде, као разлика између припадајуће и исплаћене отпремнине за тужилцу износи 16.082,92 динара, а за тужиоца 97.245,00 динара, док мање обрачуната и исплаћена стимулативна отпремнина на основу бруто зараде, као разлика између припадајуће и исплаћене отпремнине за тужилцу износи 526.756,23 динара, а за тужиоца 1.058.974,40 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбене захтеве и обавезао туженог да сваком од тужилаца исплати обрачунату разлику стимулативне отпремнине на основу бруто зараде.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио као неосноване тужбене захтеве за исплату припадајуће разлике отпремнине преко припадајућих износа разлике утврђених на основу нето зараде до износа у висини утврђене разлике стимулативне отпремнине на основу бруто зараде, досуђених првостепеном пресудом.

По оцени Врховног суда, ревизијом се основано указује да је другостепена пресуда заснована на погрешној примени материјалног права.

У конкретном случају, према уговореној обавези из Споразума од 06.07.2007. године тужени се обавезао на исплату тужиоцима износа од једне просечне бруто зараде за последња три месеца која претходи исплати отпремнине за сваку навршену годину радног стажа код послодавца. Реч је о исплати уговорене „стимулативне“ отпремне, коју уговорне стране уговорају својом слободном вољом, иако је повод исплате везан за престанак радног односа запосленог, а не о исплати законом прописане отпремнине на коју запослени има право на основу Закона о раду. У вези са изнетим следи да „стимулативна“ отпремна по својој природи представља стимулативни износ приликом споразумног престанка радног односа у одређеној висини, а тако одређена висина уговорене обавезе представља параметар за висину износа за који се послодавац обавезао да исплати запосленом.

Имајући у виду изнето, као и да из уговорених одредаба произлази да је воља уговорних страна била да се стимулативни износ за споразумни престанак радног односа исплати у висини просека бруто зараде запосленог за последња три месеца које претходе исплати отпремнине за сваку навршену годину радног стажа, то сагласно становишту првостепеног суда, тужиоци основано потражују од туженог исплату разлике између исплаћене и припадајуће стимулативне отпремнине обрачунате у висини утврђеној вештачењем, применом уговорених параметара, на основу бруто зараде.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом члана 416. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**